

Stavanger Aftenblad 23 januar 2007

## Utsikt, innsikt, jordens kraft

UTSTILLING

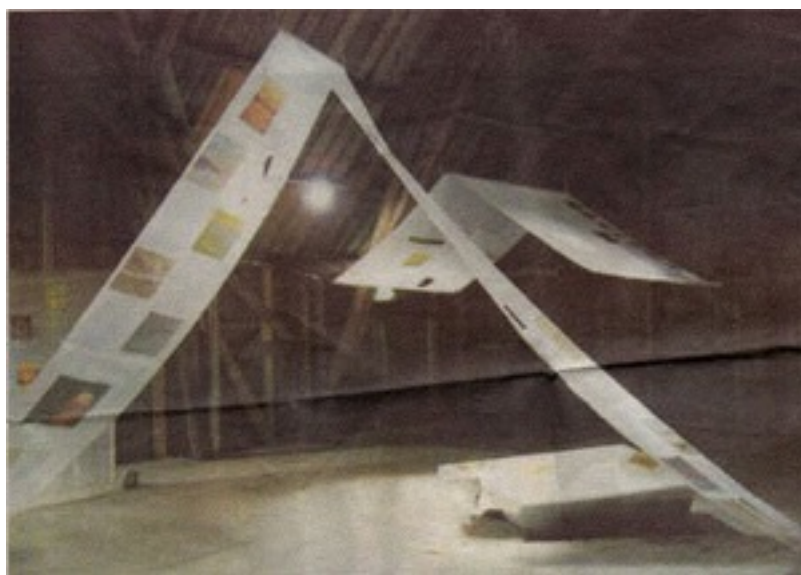
TROND BORGEN (TEKST OG FOTO)

Hå gamle prestegard: Agnes Btffn, installasjon, video. T.o.m. 18. feb.

### Mennesket i universet og i kunsten, solnedgangen som anti-klisjé

Legg deg i hengekøyen og se tiden gå. Se jorden dreie og lyset skifte gjennom vinduene. Agnes Btffn utnytter fjøset og låven på Hå til å plassere mennesket midt i universets store spill, for det er bare enkeltmennesket som kan oppleve og erfare dette spillet, disse kreftene som ligger i jordens rotasjon, i havets bølger og i lysets vandring i rommet fra morgen til kveld. Installasjonen kaller hun «Solstråla entrar rommet, flytter seg og beveger seg ut av rommet igjen – eller er det rommet som beveger seg?», og den har deg som sitt absolutte, opplevende sentrum.

Da jeg besøkte utstillingen på åpningsdagen, var der ingen solstråler, men jeg fikk en bonus i form av regnvann presset gjennom vinduenes luftehull av stormen – vannet lå i dammer på gulvet og forandret sin mengde og utbredelse utover dagen. Tørr på beina kunne du likevel være, om du la deg i én av hengekøylene, hevet deg over vannsølet, lyttet på vindens ul og observerte det dunkle lysets subtile skiftninger i rommet. Her henger du midt i livet, midt på jordkloden, som dreier deg stille rundt i universet, prisgitt elementene, naturkreftene og himmellegemenes ufattelige baner.



*Agnes Btffn danderer sine plastlaminerte solnedganger over badekar med vann. Ute blåser stormen.*

Btffn konkretiserer dette oppe på loftet, i en videoprojeksjon av sen ettermiddagssol over jærhavet, med et skip som kjemper seg sørover i de høye bølgene. Kameraet holder hele tiden skipet sentrert i bildet; det er kunstneren som langsomt beveger kamera over horisonten, nærmest for å påskynde klodens egen dreining. Når du tror du har sett alt, kommer plutselig et kort opptak av arbeidsmenn som monterer store glassplater ved trappen til det lokalet du befinner deg i.

Vender du deg bort fra videoprojeksjonen, ser du rester etter Btffns tidligere prosjekt: i 1998 laget hun banale akvareller og tegninger av solnedganger, rammet dem inn, stilte dem ut stablet på paller, og ødela dem. Vi ser noen av dem liggende på en hylle; de er tilsmusset og delvis knust. Så er det altså nye glass til kunsten arbeidsmennene bærer fram og setter på plass i Btffns video: Selve utstillingsstedet er kunstverket – det er meg og min opplevelse kunstneren setter i glass og ramme – her er jeg, midt i kunsten. Så er dette ikke minst et flott eksempel på konseptkunst, og på en kunstner som fortsatt kan vitalisere erfaringene fra Fluxus-bevegelsen på 1960-tallet. Hun har evnen til å skape subversiv kunst som underminerer verkbegrepet og vår forestilling om kunst som kommersielt objekt: Videoopptaket av skip i solnedgang er halvslarvet utført (Btffn ønsker åpenbart ikke å legge inn for mange estetisk-vakre kvaliteter her), akvarellsolnedgangene er aggressivt knust med slegge, og utstillingens øvrige solnedganger er plastlaminerte, fotostatutgaver drapert over to badekar.

Det er som om hun henter inn havets store rytme og plasserer det som ubetydelige skvulp i badekarene, hvor solnedgangene flyter omkring i plasten – som om Btffn sier: Se, dette er hva som skjer når man reduserer kunstens konseptuelle muligheter og dens undring over universet til et spørsmål om salgbare objekter i et kunstgalleri. Et lite skvulp, noen impotente klisjéer.

I resepsjonen henger to «Norske solnedganger»; de er laget av plastlaminert råolje fra Nordsjøen – ekte «oljemalerier». Slik peker Btffn nese til den store norske maleritradisjonen med landskapet som hovedmotiv. Det gjør hun også oppe på låvens loft, med videoen «Freedom is fragments» av to kunstnere fra Wien, Ruth Anderwald og Leonhard Grond. Her får fluxusbegrepets mening av flyt og strøm et konkret uttrykk; vi ser et par mennesker ute på tur i skog og mark, men opptaket er fullstendig fragmentert og har en surrete hastighet som gjør meg svimmel i stedet for å gi meg en sublim kunstnaturopplevelse. Btffns separatutstilling er ikke lenger helt separat, kunstbegrepet er ikke lenger helt det samme, og kanskje vil også publikum tenke nye tanker gjennom kunsten her.

# Geologisk rapport

*Sed et lacus quis enim mattis nonummy*

## Lorem vitae elit

Lorem ipsum dolor sit amet, ligula suspendisse nulla pretium, rhoncus tempor fermentum, enim integer ad vestibulum volutpat. Nisl rhoncus turpis est, vel elit, congue wisi enim nunc ultricies sit, magna tincidunt. Maecenas aliquam maecenas ligula nostra, accumsan taciti. Sociis mauris in integer, a dolor netus non dui. aliquet, sagittis felis sodales, dolor sociis mauris, vel eu libero cras. Arcu habitasse elementum est, ipsum purus pede porttitor class, ut adipiscing, aliquet sed auctor, imperdiet arcu per diam dapibus libero dui. Enim eros in vel, volutpat nec pellentesque leo, temporibus scelerisque nec.

Ac dolor ac adipiscing amet bibendum nullam, lacus molestie ut libero nec, diam et, pharetra sodales, feugiat ullamcorper id tempor id vitae. Mauris pretium aliquet, lectus tincidunt. Porttitor mollis imperdiet libero senectus pulvinar. Etiam molestie mauris ligula laoreet, vehicula eleifend. Repellat orci erat et, sem cum, ultricies sollicitudin amet eleifend dolor nullam erat, malesuada est leo ac. Varius natoque turpis elementum est. Duis montes, tellus lobortis lacus amet arcu et.